



16.12.2021

Tillsynsenheterna inom miljö- och hälsoskyddet

## **Ändringar i avgifterna för tillsyn med stöd av hälsoskyddslagen samt i anmälningsskyldigheten enligt 13 §**

**Avgifterna i hälsoskyddslagen (763/1994) utvidgas med en årlig tillsynsavgift som börjar tas ut från och med början av nästa år av de verksamhetsställen och verksamheter som fastställs i lagen. Samtidigt preciserar man regleringen i anslutning till anmälningsskyldigheten och gör vissa enstaka ändringar i bestämmelserna om ändringssökande. Avgiften av skattenatur har fastställts till 150 euro.**

Riksdagen godkände den 17 november 2021 regeringens proposition (140/2021) till riksdagen med förslag till lag om ändring av hälsoskyddslagen. Lagändringen har beretts vid social- och hälsovårdsmi- nisteriet i samarbete med myndigheter som är centrala för tillämp- ningen av lagen. Vid beredningen har till propositionen fogats en bi- laga till lagen där den anmälningsskyldighet som föreskrivs i hälsoskyddslagen har preciserats. Grundavgift för tillsynen tas inte ut av alla anmälningsskyldiga verksamheter, till exempel på grund av verksamhetens småskalighet.

### **Avgifter möjliggör en högklassig myndighetstillsyn**

Avgifterna för tillsynen över hälsoskyddet har grundat sig på prestat- ionsbaserade avgifter som har tagits ut i synnerhet för regelbundna inspektioner enligt plan. Avgiftsintäkterna har dock varit små och endast täckt cirka tio procent av de totala kostnaderna för tillsynen. Avgifterna för prestationer inom den planenliga tillsynen har inte i till- räcklig grad möjliggjort en flexibel tillsyn. Genom att ändra avgifterna strävar man efter att stödja tillsynen så att den mest effektiva och ändamålsenliga tillsynsformen kan användas vid respektive tidpunkt. Dessutom är syftet med tillsynen att stöda en effektivare handled- ning och rådgivning än i nuläget.

Med den årliga grundavgiften för tillsynen täcks kostnaderna för så- dan planenlig tillsyn för vilken en prestationsbaserad avgift inte kan



fastställas eller för vilken en prestationsbaserad avgift i övrigt inte lämpar sig. Tillsynsåtgärder som ingår i den årliga grundavgiften är till exempel att erbjuda verksamhetsutövarna stöd för egenkontroll, utbildning och experthjälp i syfte att förebygga sanitära olägenheter i samband med planeringen av verksamheten. Med avgiften täcks dessutom utarbetandet av program för kontrollundersökningar, kontrollplaner och provtagningsplaner i anslutning till tillsynen över hållsvatten, badvatten och bassängvatten samt till exempel arbete i anslutning till utredning av vattenburna epidemier. Kostnaderna för den rådgivning som är avgiftsfri enligt förvaltningslagen (434/2003) ska fortfarande täckas med anslag under omkostnadsmomentet.

Den nya avgiften stöder utvecklingen av tillsynsverksamheten och diversifieringen av tillsynsmetoderna, men syftet med lagändringen är ändå framför allt att täcka det nuvarande avgiftsfria tillsynsarbetet.

Ett syfte med propositionen är att förbättra kostnadsmotsvarigheten i fråga om hälsoskyddstillsynen i kommunerna och att förenhetliga lagarna om miljö- och hälsoskydd när det gäller tillsynsavgifterna. Genom avgiften tryggas kommunens funktionsförmåga så att kommunen har bättre möjligheter till effektiv tillsyn och tillhandahållande av tjänster och därigenom främjas en enhetlig tillsyn på riksnivå.

## **Lagändring i förhållande till målen i tillsynsprogrammet för hälsoskyddet**

Övervakningen av anmälningsskyldiga verksamheter eller verksamheter som kräver godkännande baserar sig framför allt på en tillsynsplan. Planen ska utarbetas så att tillsynen är riskbaserad och högklassig samt förebygger sanitära olägenheter. Utifrån en riskbedömning bestämmer kommunen behovet av den regelbundna tillsyn som ska utövas över tillsynsobjekten. Tillsynsplanen ska i tillämpliga delar beakta de centrala ämbetsverkens riksomfattande program för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet.

Lagändringen träder i kraft i en situation där den inte har hunnit inkluderas i något av tillsynsprogrammen. Tillsynsprogrammen är dock redan i stor utsträckning förenliga med den nya ändringen av hälsoskyddslagen. Temat för det gemensamma riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet är enhetlig tillsyn och samarbete. Detta tema stöds av tyngdpunkterna i hälsoskyddslagens tillsynsprogram, som är att stöda egenkontrollen och främja en sund livsmiljö. Inspektionerna är fortfarande centrala tillsynsåtgärder inom hälsoskyddet, men under denna programperiod har man dessutom utökat myndigheternas frihet att använda sig av ett mer



mångsidigt urval av metoder. I tillsynsprogrammet har man lyft fram tillsynens mångsidighet och gett anvisningar om hur även andra hälsoskyddsuppgifter ska beskrivas i kommunens tillsynsplan. Sådana uppgifter är att främja tyngdpunkterna i tillsynsprogrammet, utreda epidemier samt fungera som sakkunnig, rådgivare och handledare i hälsoskyddsfrågor. Som exempel på dessa nämns bland annat utbildningar och informationsstyrning för verksamhetsutövare.

## Ändringar i anmälningsskyldigheten

Bestämmelser om anmälningsskyldigheten finns i 13 § i hälsoskyddslagen. En ny sak i paragrafen är skyldigheten att göra en anmälan om att verksamheten upphör. Anmälan om upphörande görs skriftligen till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten. Om tillsynsobjektet idkar regelbunden säsongbetonad verksamhet behöver man vanligen inte anmäla att verksamheten upphör när säsongen är slut.

Enligt 13 § i lagändringen har anmälningsskyldiga verksamhetsställen/verksamheter antecknats i bilagan till lagen. I bilagan till lagen redogörs för verksamhetens anmälningsskyldighet/tillståndsplikt och huruvida verksamheten är skyldig att betala grundavgiften eller inte.

Enligt bilagan till lagen är följande verksamheter anmälningsskyldiga:

- 1) lokaler som är avsedda för inkvarteringsverksamhet
- 2) för allmänheten öppna konditionssalar, motionslokaler, bastur, badanläggningar, simhallar, utebassänger och badstränder
- 3) daghem och plats för anordnande av verksamhet som hänför sig till barns och ungas sammankomster samt läroanstalter som ordnar förskoleundervisning eller grundläggande utbildning, yrkesutbildning, gymnasieutbildning, högskoleutbildning, grundläggande konstundervisning eller fritt bildningsarbete eller plats för ordnande av undervisning
- 4) verksamhetsenheter som ger fortlöpande vård inom socialvården
- 5) solarietjänster, verksamhet med ingrepp i huden och skönhets-salonger som förutsätter särskild hygien
- 6) andra lokaler och inrättningar än sådana som avses i 1–5 punkten samt sådan verksamhet som, med beaktande av besökartalet eller verksamhetens karaktär, kan orsaka sanitär olägenhet.



Dessutom ska en anmälan göras om det är fråga om en anläggning som levererar hushållsvatten enligt 18 a § i hälsoskyddslagen, en vattentäkt eller vattencistern i gemensam användning (minst 50 personer eller minst 10 m<sup>3</sup>/dygn) samt en verksamhetsutövare som tar hushållsvatten med egna anordningar för användning som ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet enligt 18 a § i hälsoskyddslagen.

I lagändringen förblir bestämmelser som gäller anmälningsskyldiga verksamheter i huvudsak oförändrade. I detta brev framförs de viktigaste ändringarna med tanke på tillsynen. Bilagan till lagen finns i sin helhet som bilaga till detta brev.

## *Inkvarteringsverksamhet*

I fråga om inkvarteringsverksamhet är det viktigt att anmälningsskyldigheten i fortsättningen inte endast gäller sådana inkvarteringsrörelser som avses i lagen om inkvarterings- och förplägnadsverksamhet (308/2016) utan också icke-professionell inkvarteringsverksamhet i separata utrymmen som reserverats för ändamålet. Även småskalig, kortvarig inkvarteringsverksamhet anmäls i de fall då det har reserverats separata utrymmen för inkvarteringen. Sådana verksamheter är exempelvis bed & breakfast-boende, inkvartering i samband med gårdsturism samt internat och pensionat som är avsedda för tillfällig inkvartering.

Som anmälningsskyldig verksamhet betraktas också lägenheter som erbjuds på webbplattformar och som inte används av en privatperson själv. Undantag från anmälningsskyldigheten gäller endast lokaler som används av ägaren och som hyrs ut sällan och kortvarigt. Om en privatperson hyr ut sina egna lokaler regelbundet ska en anmälan göras även om lokalen används av ägaren under en del av året. Anmälningsskyldigheten omfattar inte sådan inkvarteringsverksamhet som baserar sig på ett hyresavtal för bostadslägenhet i enlighet med lagen om hyra av bostadslägenhet (481/1995).

## *Motionslokaler*

Verksamheter som omfattas av anmälningsskyldighet och skyldighet att betala en grundavgift för tillsyn är sådana konditionssalar och motionslokaler som är öppna för allmänheten och där det finns fler än ett utrymme som är avsett för motion och idrott. Även motionslokaler med åskådarläktare för sportevenemang är verksamhet som



omfattas av skyldighet att betala en grundavgift för tillsyn. Sådana är till exempel ishallar eller idrottshallar med separata åskådarläktare. Även motions- och idrottsanläggningar inomhus för barn och unga (inomhuslekparkar) är anmälningsskyldiga och skyldiga att betala grundavgift. I det riksomfattande programmet för tillsyn över miljö- och hälsoskyddet har inomhuslekparkerna tidigare klassificerats i verksamhetsklassen för samlingslokaler, men i fortsättningen räknas de alltså som motionslokaler.

Idrottsföreningarnas egna motionslokaler inte ska omfattas av grundavgiften för tillsyn, om lokalen bara sporadiskt hyrs ut till utomstående. Även motionslokaler med en enda sal ska inte omfattas av skyldigheten att betala grundavgift för tillsyn på grund av att verksamheten är småskalig. Med motionslokaler med en enda sal avses till exempel sådana motionsutrymmen där en grupp eller ett antal människor bedriver gruppmotion. Eventuella omklädnings- och tvätt- rum räknas inte som motionslokaler. Däremot ska ett stort öppet utrymme som med hjälp av väggar eller draperier har delats upp för flera olika grupper till exempel betraktas som en motionslokal med flera salar.

Motionslokaler som är avsedda att användas endast av husbolag, arbetsplatser och andra motsvarande är inte anmälningsskyldiga eller skyldiga att betala grundavgift. En konditionssal eller en annan motionslokal som bara används av gästerna på ett hotell är inte anmälningspliktig.

## *Bastur*

En bastu som är öppen för allmänheten är anmälnings- och grundavgiftspliktig, till exempel utrymmen som är öppna för alla och som endast är avsedda för bastubad, samt bastuflottar och bastur vid vinterbadplatser eller badstränder.

En bastu som finns i anslutning till ett hotell, en badanläggning, en simhall eller någon annan anmälningspliktig verksamhet och som endast är avsedd för kunderna inom verksamheten i fråga anmäls inte separat. Bastun inkluderas i dessa fall i anmälan enligt huvudverksamheten och i den grundavgift för tillsyn som tas ut för den.

Bastur i samlingslokaler, på arbetsplatser och i husbolag omfattas inte av anmälningskyldigheten. Dessa kan vid behov bli föremål för tillsynsåtgärder utifrån misstanke om sanitär olägenhet.



## Skönhetssalonger

I fortsättningen kommer anmälningsskyldigheten att utöver solarie-tjänster och verksamhet med ingrepp i huden gälla även skönhetssalonger som förutsätter särskild hygien. Sådana skönhetssalonger förknippas med ett behov av hälsoskyddstillsyn till exempel på grund av stor infektionsrisk. Infektionsrisken kan bero på kontaminerade redskap, ohygieniska arbetsmetoder eller åtgärdsutrymmen. Enligt regeringens proposition är fastställandet av anmälningsskyldigheten beroende av tillsynsenhetens prövning. Enligt Valvira betraktas till exempel sminkning eller amerikansk rakning inte som sådana åtgärder som förutsätter särskild hygien som avses i lagen. Andra tjänster inom skönhetsvården än de anmälningspliktiga ska däremot övervakas på basis av eventuell misstanke om sanitära olägenheter.

## Grundavgift för tillsyn

Bestämmelser om grundavgiften finns i 50 § i hälsoskyddslagen. Den årliga grundavgiften för tillsynen (150 euro) uppbärs i regel per verksamhetsställe för avgiftsskyldig verksamhet som omfattas av den planerliga tillsynen. Verksamhetsutövaren betalar endast en tillsynsavgift för verksamheter som bedrivs på samma verksamhetsställe. Undantag är anläggningar som levererar hushållsvatten (18 § och 18 a § i hälsoskyddslagen), där avgiften är anläggningsspecifik. I dessa fall anvisas avgiften till verksamhetsutövaren och inte till vattendistributionsområdet.

Avgiften tas ut i början av kalenderåret för alla de verksamheter/verksamhetsställen som räknas upp i bilagan till lagen. Avgiften återbetalas inte om verksamheten upphör under kalenderåret. Om en ny verksamhetsutövare inleder sin verksamhet mitt under ett kalenderår tas ingen tillsynsavgift ut för kalenderåret i fråga. Säsongsbetonad verksamhet är grundavgiftspliktig verksamhet på samma sätt som verksamhet som sker året runt.

Grundavgift tas inte ut för vissa småskaliga anmälningspliktiga verksamheter eller för verksamheter som avses i punkterna 5 och 6 i bilagan till lagen. I dessa fall är anmälningsskyldigheten i hög grad förknippad med den kommunala myndighetens egen prövning och verksamheten kan vara småskalig.

Enligt bilagan till lagen är följande verksamhetsställen/verksamheter befriade från grundavgiftsskyldigheten:



- inredda lokaler, semesterbostäder eller utrymmen för inkvartering (bed & breakfast-boende i utrymmen som är avsedda för ändamålet, internat, natthärbärgen, flyktingförläggningar och andra motsvarande)
- motionslokaler som är öppna för allmänheten och som har högst en motionssal
- andra badstränder som är öppna för allmänheten (det vill säga en liten allmän badstrand enligt SHM:s förordning 354/2008)
- gruppfamiljedaghem i en lokal som reserverats för detta
- plats för anordnande av verksamhet som hänför sig barns och ungas sammankomster (med undantag av inomhuslekplatser som är skyldiga att betala avgiften)
- läroanstalter som ordnar grundläggande konstundervisning eller fritt bildningsarbete (bland annat folkhögskolor, medborgar- och arbetarinstitut, sommaruniversitet, idrottsinstitut och studiecentraler)
- plats för ordnande av undervisning (till exempel en tillfällig lokal som används i mindre än tre år)
- mödra- och skyddshem
- anläggningar som levererar hushållsvatten enligt 18 a § i hälsoskyddslagen och som levererar mindre än 10 kubikmeter vatten (m<sup>3</sup>) per dygn och för mindre än 50 personers behov
- en vattentäkt eller vattencistern i gemensam användning enligt 18 a § i hälsoskyddslagen, om vatten tas med vattenanvändarnas egna anordningar för minst 50 personers behov eller minst 10 kubikmeter per dygn
- täkt av hushållsvatten med egna anordningar för användning som ett led i offentlig eller kommersiell verksamhet enligt 18 a § i hälsoskyddslagen.

### *Exempel på hur grundavgiften bestäms*

Nedan finns exempel på hur grundavgiften bestäms i olika situationer:

- Om verksamhetsutövaren på ett verksamhetsställe har flera anmälningspliktiga verksamheter, till exempel en konditionssal och en simbassäng på samma adress, betalar verksamhetsutövaren en grundavgift, det vill säga 150 euro.
- Om verksamhetsutövaren till exempel har tre olika simhallar på olika adresser betalar verksamhetsutövaren en separat





grundavgift för varje simhall, det vill säga sammanlagt 3 x 150 euro.

- I samma skola kan det finnas flera byggnader, men de är ändå samma funktionella och administrativa helhet och kan betraktas som ett tillsynsobjekt. Till exempel har en skola tre byggnader, men i princip betraktas de som samma verksamhetsställe, varvid en tillsynsavgift på 150 euro fastställs.
- Om samma verksamhetsutövare bedriver olika anmälningspliktiga verksamheter i byggnaderna i det föregående skolexemplet, utöver skolan även till exempel ett daghem och en enhet för serviceboende med heldygnsomsorg, kan begreppet verksamhetsställe tillämpas på ett annat sätt. Verksamheter som är klart olika och som bedrivs på olika adresser skulle i regel inte utgöra samma helhet, varvid begreppet verksamhetsställe inte skulle tillämpas i stor utsträckning på samma sätt som i det föregående exemplet. Olika verksamhetshelheter skulle således vara olika verksamhetsställen, i detta fall skulle en grundavgift på 3 x 150 euro fastställas (daghem, skola och enhet för serviceboende med heldygnsomsorg).
- Om en anläggning som levererar hushållsvatten enligt 18 § i hälsoskyddslagen har ett eller flera vattendistributionsområden, betalar anläggningen en grundavgift, det vill säga 150 euro.
- Anläggningar som levererar hushållsvatten enligt 18 a § i hälsoskyddslagen och som levererar minst 10 kubikmeter vatten (m<sup>3</sup>) per dygn eller för minst 50 personers behov betalar en grundavgift, det vill säga 150 euro.
- Om vattendistributionsområdet eller vattendistributionsområdena för en anläggning som levererar hushållsvatten finns inom flera än en tillsynsenhets område, tas avgiften ut av den tillsynsenhet inom vars område den adress som anläggningen angett till FODS-registret finns.
- Partivattenverk betalar grundavgiften, det vill säga 150 euro. Avgiften tas ut av den tillsynsenhet inom vars område den adress partivattenverket angett till FODS-registret är belägen.

Valvira kommer att uppdatera extranätet och lägga till flera olika exempelfall.



## **Grundavgift för tillsynen och verksamhetsutövare som planerat att avsluta verksamheten**

Lagen avses träda i kraft i början av 2022, men det är möjligt att verksamhetsutövarna inte hinner informeras om den nya skyldigheten att betala avgiften i tillräcklig omfattning på grund av att beredningen infaller i slutet av 2021. Därför anser Valvira att verksamhetsutövaren bör ha möjlighet att avsluta sin verksamhet retroaktivt innan den nya betalningsskyldigheten uppstår. I praktiken innebär detta att man i fråga om en verksamhetsutövare som får information om skyldigheten att betala grundavgift för tillsynen i början av 2022, på dennes begäran kan anteckna 31.12.2021 (innan faktureringen görs) som avslutningsdag i Vati. På så sätt behöver verksamhetsutövare som planerar att lägga ned sin verksamhet inte betala avgiften.

## **Övriga avgifter**

Bestämmelser om andra avgifter än grundavgiften för tillsynen finns i 50 a § i hälsoskyddslagen. I paragrafen finns en separat förteckning över de verksamheter för vilka kommunen är skyldig att ta ut en avgift samt de verksamheter för vilka kommunen har rätt att ta ut en avgift.

### *Skyldighet att ta ut avgifter*

Kommunens skyldighet att ta ut avgifter enligt en av kommunen godkänd taxa förblir i huvudsak oförändrad. Enligt 50 a § i hälsoskyddslagen ska en avgift tas ut för följande:

- 1) handläggning av anmälningar enligt 13 och 18 a §, handläggning av ansökningar om godkännande enligt 18 § samt de inspektioner, dokumentkontroller, mätningar, provtagningar, undersökningar och utredningar som gäller verksamheter som avses i de paragraferna; handläggning av anmälningar om avbrytande och avslutande av verksamheten är dock avgiftsfri,
- 2) tillsyn över bestämmelser som getts på basis av anmälningar som gjorts med stöd av 13 § och en ansökan som gjorts med stöd av 18 §,
- 3) mätningar, provtagningar, undersökningar och utredningar som hör samman med utredning av sanitära olägenheter i verksamheter som avses i 1 punkten eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälps,



- 4) godkännande av en riskbedömning enligt 20 § samt övervakning och kontroll av hushållsvattnets kvalitet,
- 5) övervakning av kvaliteten hos badvatten enligt 29 §,
- 6) inspektioner och beviljande av intyg enligt 6 § 4 mom.,
- 7) inspektioner av solarieanordningar enligt 173 § i strålsäkerhetslagen,

Med dokumentkontroll avses en kontroll som tillsynsmyndigheten utför genom att granska uppgifterna om tillsynsobjektet någon annanstans än i ett utrymme som hör till tillsynsobjektet. En dokumentkontroll ska till sin omfattning motsvara en inspektion som utförs vid tillsynsobjektet och det ska också göras en egen inspektionsberättelse om den. Enligt regeringens proposition ska som avgiftsbelagda inspektioner som ingår i tillsynsplanen betraktas också de inspektioner och dokumentkontroller genom vilka det säkerställs att de brister som upptäckts vid planmässig tillsyn avhjälpas.

### *Rätt att ta ut avgifter*

I fortsättningen får kommunen ta ut en prestationsbaserad avgift enligt godkänd taxa för åtgärder i samband med flyttning av lik enligt överenskommelsen om transport av lik (FördS 13/1989) precis som för tillsynsbesök eller inspektioner med anknytning till begravningsplatser och begravingar (hälsoskyddsförordningen 1280/1994, 39–42 §).

Dessutom kan kommunen i fortsättningen enligt prövning ta ut en avgift enligt sin taxa för andra inspektioner och annan dokumentkontroll samt för mätning, provtagning, undersökning och utredning som hör samman med utredning av sanitära olägenheter eller med säkerställande av att en olägenhet avhjälpas. Sådana är till exempel inspektioner som grundar sig på tillsyn enligt någon annan paragraf i hälsoskyddslagen, såsom exempelvis skadedjursinspektioner som utförs med stöd av 31 §. Med utredning avses till exempel ett dokument som gjorts som ett eget arbete och som innehåller flera observationer eller mätningar.



## Övriga ändringar

Hälsoskyddslagen har ändrats i fråga om uppbörd och återbetalning av avgifter. Dessutom uppdateras lagens bestämmelse om ändringssökande så att den motsvarar de mer allmänna reformerna som gäller ändringssökande.

### *Uppbörd och återbetalning av avgifter*

I 50 b § finns bestämmelser om indrivning av avgifter utan dom eller beslut samt dröjsmålsränta. Paragrafens innehåll förblir i huvudsak oförändrat. Alla avgifter i lagen, inklusive grundavgiften, är direkt ut sökbara. Som en ny bestämmelse i 3 mom. föreskrivs om återbetalning av avgiften och om den ränta som ska betalas på den. Om en avgift återbetalas på grund av rättelse av debiteringen eller ändringssökande, betalas på den återbetalade avgiften krediteringsränta enligt 37 § i lagen om skatteuppbörd (11/2018) från och med betalningsdagen till och med återbetalningsdagen.

### *Ändringssökande och verkställighet*

Bestämmelser om ändringssökande ingår i 56 §. Paragrafen har utökats med bestämmelser om omprövning av en grundavgift för tillsyn, både till den avgiftsskyldiges fördel och till betalningsmottagarens fördel, och likaså om sökande av ändring av en avgift som avses i 50 a §.

I 56 § 6 mom. föreskrivs om verkställighet av ett beslut som ännu inte vunnit laga kraft. Vissa beslut kan alltså verkställas även om besvärstiden inte har löpt ut eller besvärprocessen pågår. I fortsättningen får ett beslut som avses i 6 § 2 mom. samt 27, 51 och 52 § i hälsoskyddslagen verkställas trots besvär, om inte besvärsmyndigheten föreskriver något annat. Paragraferna i fråga gäller föreskrifter och förbud vars syfte att avhjälpa och begränsa sanitära olägenheter (27 och 51 §) samt att begränsa eller avhjälpa en störning i en anläggnings funktion eller en sanitär olägenhet som breder ut sig över ett vidsträckt område (52 §).

I 7 mom. i paragrafen föreslås dessutom bestämmelser om att vite-  
lagen (1113/1990) ska tillämpas vid sökande av ändring i beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite samt föreläggande och verkställighet av hot om tvångsutförande eller hot om



avbrytande. Momentet är nytt och behövt för att förtydliga förfarandet för sökande av ändring i fråga om tvångsmedel.

Förutom ovan nämnda ändringar har vissa preciseringar och ändringar av teknisk natur gjorts i paragrafens ordalydelse.

## Mer information

jurist Saara Karttunen, tfn 0295 209 233, [saara.karttunen@valvira.fi](mailto:saara.karttunen@valvira.fi)

Direktör

Jussi Holmalahti

Jurist

Saara Karttunen

## Bilagor

Bilaga till lagen (tabell): Skyldighet att anmäla ibruktagande av ett verksamhetsställe eller inledande av en verksamhet samt skyldighet att betala grundavgift för tillsynen

## Distribution

Tillsynsenheterna inom miljö- och hälsoskyddet  
Regionförvaltningsverken  
Social- och hälsovårdsministeriet  
Kommunförbundet  
Livsmedelsverket